

Iš kairės: Salantų bažnyčios pastato fragmentas, „Nukryžiuotasis“ Plungės bažnyčioje ir Lietuvos krikšto jubiliejui skirtas kryžius Plungės bažnyčios šventoriuje. Danutės Mukienės nuotrauka

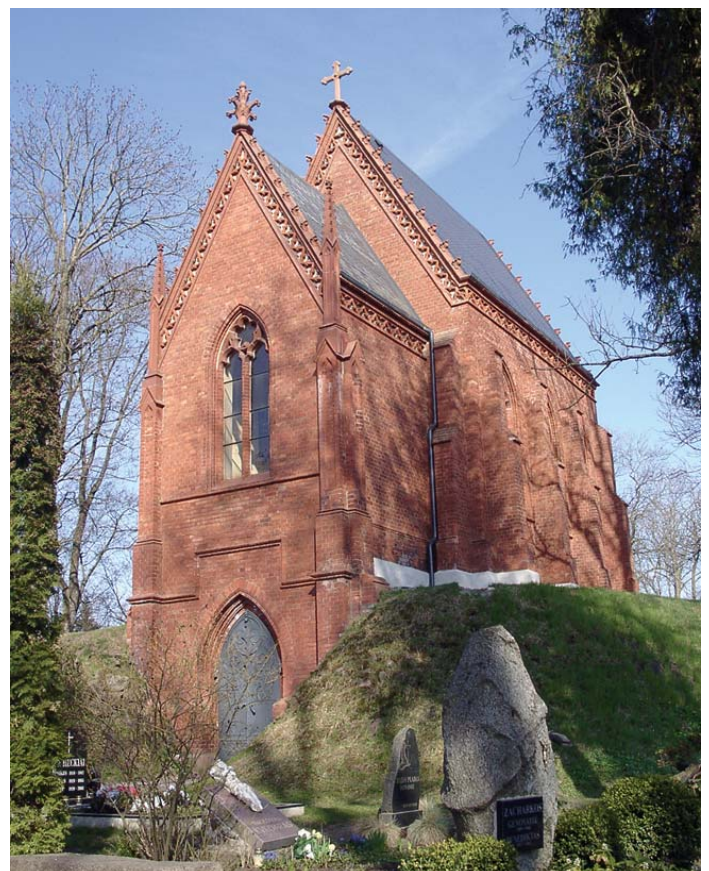
(Atkelta iš 25 p.)

Iš ten valdė marių plotus,
Didelius neišmatuotus.
Valdė jūrą tramdė audras,
Šėlstančias ramino bangas.
Saugiai jautėsi praeiviai,
Jūrininkai ir keleiviai.
Tik dėl tos nelaimės didžios,

Neišpasakytai skaudžios
Neilgai jis karaliavo
Ir globojo žmones savo.
Žilvinėlio kraujo puta,
Eglės ašaromis apverкта,
Reiškė, jog neteko doro
Jūros Palangos valdovo.
Neringos ir Naglio sūnus
Jaunas būti dar valdovu,

Telšių katedros ir vartų fragmentas. Danutės Mukienės nuotrauka

Kretingos kapinių koplyčia. Danutės Mukienės nuotrauka

Tad Perkūnas pats valdyti
 Ėmė, tas valdas tvarkyti.
 Ežeras čionykštis Kašys.
 Kaip taliau dainavo Šukys,
 Didis Žilvino globėjas,
 Ištikimas padėjėjas.
 Nuo Perkūno gavęs svarbius
 Uždavinius gan nuostabius –
 Pajūrio palikus šalį
 Sunkią Džiugo lengvint dalį.
 Džiugas, kunigaikštis Telšių
 Ir apylinkių jų plačių,
 Buvo jaunas ir galingas
 Prakilnus ir išmintingas.
 Valdė kraštą jis sumainai,
 Žmonės jo gyveno gražiai.
 Ir turėjo jis gražutę
 Sužadėtinę Sirutę
 Išnaudotojiškos kilmės,
 Milžinų paikų giminės.
 Šatrija gudri raganė.
 Ypatinga intrigantė,
 Pavydi, irzli ir pikta,
 Raganų valdovė sukta.
 Džiugo ji labai norėjo.
 Tulžį ant mielos jo liejo.
 Apipylė Džiugą bjauriais
 Gandais piktais ir negražiais.
 Būk esąs jis palytėjęs
 Ir didžiai susimylėjęs
 Su gražiąją Naglio žmona –
 Vyruvi lyg neištikima.
 Neringos gražus sūnelis
 Džiugo būk esąs vaikelis.
 Ir ištiko badas bausis,
 Ir užpuolė priešas bausis
 Plėšė kraštą gintarinį,
 Grobė maistą paskutinį.
 Gynė šalį Naglis narsus,
 Jam padėjo Džiugas drąsus.
 Ir, begindams kraštą savo,
 Naglis galvą paaukavo.
 Sira daug pakėlė vargų.
 Traukdama iš bado nasrų
 Savo kraštą nelaimingą,
 Mirtį rado šiurpulingą.
 Šatrija ant Džiugo pyko
 Ir bjaurias net leido kalbas:
 Siros būk išsižadėjęs
 Ir pas Neringą nuėjęs.
 Džiugas mušė priešus piktus,
 Baudė krašto išdavikus.

Priešas buvo apdaužytas
 Ir į spąstus įvartytas,
 Kai žinia atėjo baisi,
 Neišpasakytai žiauri.
 Kad Sirutę, jo mergelę,
 Priglaudė šalta žemelė.
 Džiugo ta nelaime didžia
 Tuoju pasinaudojo gauja
 Veidmainių ir išdavikų,
 Kur už grašį ir skatiką
 Atėjūnai, priešui piktam,
 Jau beveik visai sumuštam,
 Brangią išdavė tėvynę,
 Naglis, Džiugas kurią gynė.
 Džiugo piktas pavaldinys,
 Gobšus ir bausis veidmainis
 Virkštakys tas išdavikas,
 Atėjūnų pakalikas,
 Platelių seniūnas žiaurus
 Ir neklaužada įžūlus
 Viešai priešą įsileido,
 Savo žmones jais apleido.
 Netikėtos Siros mirties
 Niekas neatvėrė paslapties.
 Aišku, kad tai atsitiko
 Ne be rankos išdaviko.
 Ją išniekino Virštakys
 Ir nedoras sėbras Plokštys.
 Nes ir taip ji daug kentėjo.
 Jie gi skriaudė, plėšė visus,
 Tiek kaimynus, tiek ir savus.
 Taip dalykai susipynė.
 Jog ir Džiugas neapgynė.
 Tik, kai ten nuėjo Kašys,
 Žuvo priešai ir Virštakys,
 Nes juos vandeniui užpylė –
 Taip jau jiems Perkūnas skyrė.
 Klausėsi nustebę žalčiai,
 Kaip Šukys lemeno gražiai.
 Kai dainuoti jis nustojo,
 Vienas iš žalčių bylojo:
 „Tiek daug iškentėjo vargų
 Protėviai žmonių ir žalčių.
 Taikiai bent dabar gyvenkim.
 Praeities klaidų išvenkim.“
 „Tu esi protingas, Šuky,
 Ir nežūsi čia dubury,
 Jei tik mūsų paklausysi
 Ir žmonėms tu apsakysi,
 Jog žalčiai žmonių nežudys
 Jei pasiūlymo paklausys

Kretingos miesto koplytstulpis. Danutės Mukienės nuotrauka

(Atkelta iš 27 p.)

Svaigalais nesisvaiginti
Ir žalčių nebenaikinti.
Ir apsidžiaugė tad Šukys,
Kad pasaulį dar pamatys.
Jis išėjo ir apsakė,

Ką girdėjo ir ką matė.
Jogei palikuonys žalčių
Giminei nebekeršys žmonių,
Jei tik ims žalčius mylėti,
Nuoširdumo nešykštėti.
Ir pamilo žmonės žalčius
Kaip tikruosius savo vaikus,
Gerbė ir mylėjo,
Su vaikais kartu penėjo.
Taip nauji atėjo laikai
Ir nurimo tyras visai.
Žmonės buvo laimingi,
Blaivūs, taikūs, išmintingi.
1965-12-13

PLUNGĖ

Tarp Kretingos ir Telšių
Rietavo ir Salantų.
Tarp Platelių ir Kulių.
Tai Plungės miestas puikus.
Nedidelis, bet gražus.
Prekybininkais gausus.
Nuo šiaurės ir vakarų
Apiečia miestą ratu
Tekėdamas iš rytų
Čia Babrungas paslaugus.
Jo vandenėlis skaistus
Malūnams suka ratus.
Išmargintas tvenkininių
Ir įvairių sodinių.
Taip mėgstamas mokinių.
Tai Plungės parkas gražus.
Kurs dieną linksmas, jaukus.

Kretingos parko tvenkinys. Danutės Mukienės nuotrauka